

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 41/2014
27.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.В. и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окр. С.В., адв. А.В., и браниоца окр. О.Ј., адв. В.Ђ., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 131/2010 од 25.02.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 2841/13 од 28.10.2013. године, у седници већа одржаној 27.02.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених С.В. и О.Ј., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 131/2010 од 25.02.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 2841/13 од 28.10.2013. године, јер немају прописан садржај.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 131/2010 од 25.02.2013. године, између осталих, оглашени су кривим и осуђени и то:

- окр. С.В., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, на казну затвора у трајању од две године;
- окр. О.Ј., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ и кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 3. КЗ, на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених, Апелациони суд у Крагујевцу је делимично усвојио, између осталих и жалбе бранилаца окривљених С.В. и О.Ј. и првостепену пресуду у односу на ове окривљене преиначио, тако што је радње окр.С.В. описане у тачки један изреке првостепене пресуде и радње окр.О.Ј. описане у тачки 4а изреке првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и окр. С.В. осудио на казну затвора у трајању од две године а окр. О.Ј. на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окр. С.В., адв.А.В. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлуку или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе;

-бранилац окр. О.Ј., адв. В.Ђ., због повреде закона на штету осуђеног, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених С.В. и О.Ј., па је нашао да захтеви немају прописани садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1 ЗКП, односно, мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1.), примене „неуставног закона“ (тачка 2.) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3.).

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окр. С.В. у захтеву, као разлог подношења наводи повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, али не наводи конкретно одредбу која је повређена доношењем те пресуде, док бранилац окр. О.Ј., у захтеву само наводи да је повређен закон на штету осуђеног и такође не опредељује конкретно ни једну повреду закона која је учињена доношењем правноснажних пресуда.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и другостепеним судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), одлука против које је захтев поднет или поступак који јој је претходио, испитује се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, процењује коју је конкретну повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како, дакле, браниоци окривљених С.В. и О.Ј. у поднетим захтевима за заштиту законитости због повреде закона нису определили конкретну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, која је учињена у поступку пред првостепеним и апелационим судом, то, по налажењу Врховног касационог суда, захтеви немају прописани садржај (члан 484. ЗКП) и као такви су, у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одбачени.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.